

Sygn. akt II Cz 12/14

POSTANOWIENIE

Dnia 24 lutego 2014 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Bogumił Goraj
Sędzia SO Wojciech Borodziuk

Sędzia SO Maria Leszczyńska (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 24 lutego 2014 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **B. W.**

przeciwko (...) **Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w B.**

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanej
od postanowienia Sądu Rejonowego w Bydgoszczy
z dnia 4 listopada 2013 r. sygn. akt. I C 5872/12

postanawia:

oddalić zażalenie.

Na oryginale właściwe podpis

sygn. akt II Cz 12/14

UZASADNIENIE

W sprawie I C 5872/12 z powództwa B. W. Sąd Rejonowy w Bydgoszczy w dniu 12 czerwca 2013r. wydał wyrok zaoczny przeciwko pozwanej (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w B.. W dniu 30 września 2013r. pozwana wniosła sprzeciw od wyroku zaocznego wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu do jego wniesienia. Wskazała, że pod adresem wpisanym w KRS, jako jej siedziba, w rzeczywistości nie prowadzi działalności tylko ma tam skrytkę pocztową, wspólną z innymi osobami figurującymi pod tym adresem i awiza informujące o nadejściu przesyłki zawierającej odpis wyroku zaocznego, zostały zabrane przez osobę nieupoważnioną. Powódka wniosła o oddalenie wniosku pozwanej.

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy postanowieniem z dnia 4 listopada 2013r. oddalił wniosek pozwanej o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od wyroku zaocznego, odrzucił sprzeciw pozwanej od wyroku zaocznego i oddalił wniosek o zawieszenie postępowania egzekucyjnego.

Wskazał Sąd, że zgodnie z art. 168 § 1 kpc przywrócenie terminu do dokonania czynności procesowej może nastąpić jeżeli jej niedokonanie nastąpiło bez winy strony, a obowiązkiem strony jest uprawdopodobnienie okoliczności, które wniosek uzasadniają (art. 169 § 2 kpc). Strona może uchybić terminowi zarówno z winy umyślnej jak i z uwagi na swoją lekkomyślność lub niedbalstwo.

Ustosunkowując się do argumentów zawartych w uzasadnieniu wniosku strony pozwanej, Sąd zważył, iż pozwana jest osobą prawną - spółką kapitałową, która musi posiadać siedzibę. Pod tym pojęciem rozumie się miejsce, w którym stacjonuje jej organ zarządzający. Siedziba spółki z ograniczoną odpowiedzialnością podlega ujawnieniu w KRS, przy czym wpis powinien obejmować nie tylko samą miejscowość, ale również adres. Jak słusznie wskazał pełnomocnik pozwanej w piśmie z dnia 08 października 2013 r. domniemywa się, że wpisy w KRS są prawdziwe, a podmiot do niego wpisany nie może powoływać się wobec osób trzecich działających w dobrej wierze na dane, które w nie zostały ujawnione w KRS.

Zgodnie z aktualnym wpisem w KRS siedzibą pozwanej jest miasto B., adresem - ul. (...). Pod tym adresem zgodnie z art. 133 § 2a kpc należało zatem pozwanej dokonywać doręczeń, mała tego doręczenie korespondencji na ten adres, w sytuacji gdyby nastąpiła nieujawniona w KRS zmiana adresu siedziby uważa się za skuteczne doręczenie (139 § 3 kpc).

Jak wynikało z okoliczności wskazanych w uzasadnieniu wniosku pozwanej o przywrócenie terminu, mimo wskazanego wyżej niekwestionowanego wpisu w KRS, pozwana pod adresem przy ul. (...) de facto nie miała siedziby swego zarządu, nie stacjonował tam chociażby pracownik pozwanej uprawniony do odbioru korespondencji w jej imieniu, a jedynie była skrzynka pocztowa, wspólna dla pozwanej i innych osób, z której prezes pozwanej okresowo odbierał korespondencję. Spółka w rzeczywistości prowadziła swoją działalność przy ul. (...), nie ujawniając jednak tego w Rejestrze.

W ocenie Sądu trudno było w świetle powyższego znaleźć argumenty, które przemawiałyby za tezą, że pozwana nie dochowała terminu na zaskarżenie wyroku zaocznego bez swojej winy. Pozwana bowiem ewidentnie w lekkomyślny sposób zorganizowała odbiór kierowanej do niej korespondencji, utrzymując w KRS wpis siedziby, która nią w istocie nie był. Pozwana jest podmiotem profesjonalnym, musiała zatem zdawać sobie sprawę ze znaczenia wpisu w KRS adresu jej siedziby, będącego jedynym miejscem, w którym nie tylko w procesie cywilnym, ale innych postępowaniach, w tym podatkowych, administracyjnych, uznawane są za skutecznie doręczone przesyłki dla pozwanej. Skoro zarząd pozwanej dopuścił do tego, żeby w Rejestrze widniał adres, pod którym spółka w zasadzie nie funkcjonowała, to musiał uwzględniać ryzyko i liczyć się z tym, że na czas spółka nie może nie zdołać podjąć stosownych czynności, bowiem nie odbierze awizowanej korespondencji. Jedynie na marginesie wskazać należało, że zmiana adresu siedziby w KRS nie stanowi szczególnie skomplikowanego, ani kosztownego postępowania. Dopuszczanie zaś do sytuacji, w której spółka ma wspólną odbiorczą skrzynkę pocztową z innymi przedsiębiorcami jest już skrajnie niedbałe.

W tym stanie rzeczy wskazał Sąd, iż nie można uznać, że pozwana nie dochowała terminu do wniesienia sprzeciwu bez swojej winy, przeciwnie wadliwa organizacja odbioru korespondencji stosowana przez pozwaną była wyłączną przyczyną uchybienia przez nią terminowi.

Mając powyższe na uwadze Sąd zważył następnie, że zgodnie z art. 344 § 3 k.p.c. sąd odrzuca sprzeciw od wyroku zaocznego wniesiony po upływie terminu lub z innych przyczyn niedopuszczalny albo którego braków pozwany nie usunął w terminie. Termin do wniesienia sprzeciwu upłynął pozwanej z dniem 24 lipca 2013 r. W dniu 30 września 2013 r. pozwana złożyła w Sądzie bezzasadny wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu wraz ze sprzeciwem. Wobec tego sprzeciw pozwanej należało uznać za spóźniony.

W tym stanie rzeczy, na podstawie art. 344 § 3 kpc orzeczono jak w punkcie 2 sentencji.

Orzeczenie w punkcie 3 postanowienie stanowiło natomiast konsekwencję rozstrzygnięć w punkcie 1 i 2 postanowienia. Bezcelowym było zawieszanie postępowania egzekucyjnego skoro wniosek o przywrócenie terminu podlegał oddaleniu, a sprzeciw od wyroku zaocznego odrzuceniu.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniosła pozwana spółka.

Zarzucała naruszenie przepisu art. 344 § 3 k.p.c. poprzez jego błędne zastosowanie i odrzucenie sprzeciwu pozwanej od wyroku zaocznego wydanego przez Sąd Rejonowy w Bydgoszczy w dniu 12.06.2013 r jako wniesionego po upływie

terminu, pomimo wykazania przez pozwaną, iż do niedochowania terminu doszło bez jej winy i jednoczesnego dopełnienia przez nią czynności procesowej oraz naruszenie przepisu art. 233 § 1 k.p.c., które mogło mieć wpływ na wynik sprawy poprzez nie rozpoznanie zebranego w sprawie materiału dowodowego, a w szczególności poprzez pominięcie przy wydaniu zaskarżonego rozstrzygnięcia istotnej okoliczności, iż zawiadomienie o pozostawieniu w placówce pocztowej korespondencji z Sądu Rejonowego zawierającej odpis Wyroku zaocznego zabrane zostało przez osobę trzecią wskutek czego Sąd Rejonowy doszedł do błędnego wniosku, iż pozwana uchybiła terminowi do wniesienia sprzeciwu ze swojej winy i w konsekwencji odrzucił jej sprzeciw.

Jednocześnie, na podstawie art. 380 k.p.c. w zw. z art. 387 § 2 k.p.c., wносиła o rozpoznanie postanowienia Sądu Rejonowego w Bydgoszczy I Wydział Cywilny w przedmiocie oddalenia wniosku pozwanej o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od Wyroku Zaocznego Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 12 czerwca 2012 r zawartego w pkt. 1 postanowienia Sądu Rejonowego w Bydgoszczy I Wydział Cywilny z dnia 4 listopada 2013 r

Postanowieniu temu zarzucała naruszenie przepisu art. 168 § 1 k.p.c. poprzez niezasadne przyjęcie przez Sąd Rejonowy, iż pozwana w sposób zawiniony uchybiła terminowi wniesienia sprzeciwu, co w konsekwencji skutkowało oddaleniem jej wniosku o przywrócenie terminu i było bezpośrednią przyczyną odrzucenia przez Sąd Rejonowy sprzeciwu od Wyroku zaocznego, podczas gdy zgromadzony w sprawie materiał dowodowy potwierdzał, że pozwana w ogóle nie posiadała wiedzy, iż toczyło się przeciwko niej postępowanie sądowe i że korespondencja z nim związana, a w szczególności Wyrok zaoczny wydany w dniu 12.06.2013 r został wysłany na adres jej siedziby.

Wskazując na powyższe wносиła o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości przez Sąd Rejonowy w Bydgoszczy w trybie art. 395 § 2 k.p.c., przywrócenie terminu do wniesienia przez pozwaną sprzeciwu od Wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 12 czerwca 2013 r i nadanie biegu sprzeciwowi od Wyroku zaocznego, w przypadku nie uwzględnienia wniosku zawartego w pkt. 1), wносиła o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd Rejonowy oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie pozwanej nie zasługiwało na uwzględnienie.

Postanowienie w przedmiocie odrzucenia sprzeciwu nie jest wadliwe. Rację miał bowiem Sąd I instancji oddalając wniosek pozwanej o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od wyroku zaocznego.

W świetle art. 168§1 kpc przywrócenie terminu może nastąpić tylko wtedy, gdy niedokonanie czynności procesowej w terminie nastąpiło bez winy strony. Brak winy podlega przy tym ocenie z uwzględnieniem obiektywnego miernika staranności, jakiej można wymagać od strony dbającej należyście o swoje interesy. Skarżąca, wnosząc o przywrócenie terminu do złożenia sprzeciwu od wyroku zaocznego wskazywała na okoliczność, że oprócz pozwanej, klucze do skrzynki pocztowej posiadał również jeden z najemców prowadzący sklep mięsny, który potwierdził, że wyciągnął ze skrzynki pocztowej i z uwagi na fakt, iż wyprowadzał się z najmowanego lokalu zapomniał zawiadomić o nich pozwaną.

Prowadzenie postępowania dowodowego na powyższą okoliczność było zbędne. Sąd Rejonowy prawidłowo ocenił, że wadliwa organizacja odbioru korespondencji stosowana przez pozwaną była wyłączną przyczyną uchybienia terminu do złożenia sprzeciwu, co oznacza, że pozwana ze swojej winy nie dochowała terminu do jego wniesienia.

Jak wynika z bogatego orzecznictwa Sądu Najwyższego, przy ocenie winy strony lub jej braku w uchybieniu terminu do dokonania czynności procesowej należy brać pod rozwagę nie tylko okoliczności, które uniemożliwiały stronie dokonanie tej czynności w terminie, lecz także okoliczności świadczące o podjęciu lub niepodjęciu przez stronę działań mających na celu zabezpieczenie się w dotrzymaniu terminu.

(por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 6.X.1998r. II CKN 8/98)

Przepis art. 168§1 kpc wprowadzając jako konieczną przesłankę przywrócenia terminu – brak winy strony w niedokonaniu czynności procesowej w terminie, nie wskazał kryteriów według których należy oceniać zachowanie się strony. Daje to Sądowi możliwość uwzględnienia różnorodnych realiów.

W przedmiotowej sprawie istotne znaczenie ma to, że pozwana jest osobą prawną posiadającą swoją siedzibę. Korespondencja w sprawie doręczona była na adres jej siedziby tj. B., ul. (...). Pozwana dopuściła się niedbalstwa dopuszczając do sytuacji, w której spółka ma wspólną skrzynkę pocztową z innymi przedsiębiorcami. Taka organizacja odbioru korespondencji w sposób oczywisty rodziła niebezpieczeństwo, że może nastąpić sytuacja, na którą skarżąca wskazuje we wniosku o przywrócenie terminu, jak i w przedmiotowym zażaleniu. Niedbalstwo pozwanej polegało na tym, że w miejscu swojej siedziby nie miała w ogóle pracownika odbierającego korespondencję, a jedynie skrzynkę pocztową, do której dostęp miały inne osoby. Nie dbając należycie o swoje interesy pozwana winna była liczyć się, że może to stworzyć sytuację procesową jak zaistniała w przedmiotowej sprawie.

Mając na względzie powyższe Sąd Okręgowy bezzasadne zażalenie oddalił na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc.

Na oryginale właściwe podpisy

Za zgodność z oryginałem